

Fegyver a tiltó szó

(Folytatás az 1. oldalról.)
Beszede nem egyszerű indoklás volt, a paragrafusokon, hivatalos megállapításokon átsütött a baráti nép iránti szeretet. Antalffy professzor logikus érveléssel világította meg az amerikai agresszió lényegét. Figyelmeztetett arra, hogy nem először hivatkozik a világtörténelemben az agresszóra törvényességre. Vilmos császár és Litler Belgium megtámadásakor ugyanúgy hivatkozott az övédekemre, mint később Szuez, majd most Vietnám támadói. Azok,

célja, hogy a vietnami béke a jogi realitásoknak is megfelelően jöjjön létre. Ez a béke, az emberiség legközvetlenebb érdekeit szolgálja, hiszen — ahogy Antalffy professzor mondta — „a háború ma már nem a végső eszköz, hanem a végső téboly és örület, amely ellen mi is tiltakozunk, a József Attila Tudományegyetem dolgozói.”

Az ülésen felszólt Le Huu Van, a Nemzeti Felszabadítási Front budapesti irodájának titkára. Le Huu Van köszönetet mondott a népének nyújtott segítségért. „Sa-

Zrínyi Péter felv.

Dr. Antalffy György, tanszékvezető egyetemi tanár mondott beszédet a József Attila Tudományegyetemen rendezett vietnami szolidaritási nagygyűlésen

akik megsértik a nemzetközi jogot, jogsértő cselekményeikkel a törvényességre szoktak hivatkozni. Ezt teszi az Amerikai Egyesült Államok is arra hivatkozva, hogy Dél-Vietnám önvédelmét segíti. A helyzet ezzel szemben az, hogy míg az amerikaiak által támogatott katonai klíkk nélkülük összeomolna, az ország igazi népi hatalma, a Nemzeti Felszabadítási Front az ország területének nyolcvan százalékát tartja ellenőrzés alatt és harmincöt különböző, minden réteget és néposztályt képviselő szervezetet fog össze, köztük vallási és nemzeti-légi csoportokat is. A világszerte fellángolt mozgalomok, társadalmi akciók fő

ját szememmel láttam — mondotta — a népnők segítségére indított akciókat és őszintén mondom, hogy megható számunkra ez a segítség. Láttam pedagógusokat, diákokat, akik részt vesznek ebben a mozgalomban. Nagy hatással van a dél-vietnami értelmiségre, hogy láthatják: a külföldi értelmiség is támogatja őket ebben a harcban. Szeretném javasolni az ittlévőknek: az egyetem professzorainak, dolgozóinak és hallgatóinak, hogy emeljék fel szavukat és ítélik el a népnőkre támadó agresszort.”

A nagygyűlés résztvevőinek viharos tapsa azt bizonyította, a hallgatóság egyetértésével találkoztak.

Nők a művészetben

Néhányan azt hittük, hogy Vinkler László főiskolai tanár előadása a női alkotókról szól majd. Tévedtünk: valami más, de éppoly érdekes témát fejtegetett az előadó: vetített képekkel kísérve azt mutatta be, hogy a nő, mint téma, hogyan merül föl a festészetben, szobrászatban, s végül tekintve ezen a témán, hogyan változik a szépségideál, hogyan válik a téma újabb és újabb mondanivalók számára alkalmas-

szavaitól. Nagy élmény volt ez a sajátos „kiállítás”. A múzeumlátogatásba bele lehet fáradni. Itt még többet vártunk volna. A szakmai oldala mellé odaképzelt az emberit, a technika és a beállítás kérdései mellé más művészeteknek — például a zenének — a tanúságtételét.

Igy talán az előadás nem maradt volna a rajz-szakosok „belügye”, hanem egész főiskolánk eseménye s a kiváló előadó fáradságát sokkal nagyobb közönség köszönhette volna meg.

Román Mariann

Földtani tudományos csoport alakult

A kiskézilási születésű Treitz Péter, a magyar agrigeológia megeremője születésének 100. évfordulóján, 1966. november 17-én megalakult a Magyarhoni Földtani Társulat szegedi csoportja. A csoport díszelnökévé — dr. Kóvcs Sándor Kossuth-díjas intézeti igazgató egyetemi tanárt, a József Attila Tudományegyetem professzorát választot-

Számok és tények

1 Nemrég összegezték a József Attila Tudományegyetem statisztikai adatait. Ezek különösen akkor lehetnek érdekesek és értékesek számunkra, ha összehasonlítjuk a hat évvel ezelőtti számokkal a maiakat. Az 1960—61-es tanévben a hallgatók létszáma 1252 volt, ma 2170. Hat év alatt tehát 73 százalékkal nőtt a nappali hallgatók száma.

2 A diákság számának növekedésével nagy változások ment át a férfi és nőhallgatók aránya is. 1960—61-ben 613 (49 %) volt a nők száma. 1966—67-ben 1411 (65 %). A változás kari viszonylatban is érdekes. Az 1960—61-es tanévben az Állam és Jogtudományi Karon a hallgatók 33 százaléka, a Bölcsészettudományi Karon 49 százaléka volt nő. Hat év alatt a jogi karon huszonegy, a bölcsészkaron tizenöt, a természettudományi tizenhárom százalékos emelkedés figyelhető meg. Jelenleg a Bölcsészettudományi Karon a legmagasabb (72 százaléka) a nők száma.

3 A szociális ellátottság a hallgatóság növekedésével

nemcsak, hogy lépést tudott tartani, de bizonyos szempontból előre is lépett. Ma a hallgatók 94 százaléka részesül a rendszer állami támogatás valamilyen formájában. Az 1960-as év 658 kollégistájával szemben 1966-ban 1191 a kollégiumban lakók száma, a kintlakók közül hétszázhatvanhárom részesülnek menzai étkezésben (megjegyzendő: csak ez utóbbinál nem következhetett be jelentős fejlődés a szűk menzai lehetőségek miatt).

4 Az 1965—66-os tanév tanulmányi eredményei a diákság jó munkájáról tanúskodnak. 1306 hallgatónak kitűnő, jeles, vagy jó az eredménye, s csupán negyvenhét buktak évismételésre. Különösen szembeszökő az a tény, hogy a hallgatók több mint húsz százaléka jeles és kitűnő tanulmányi eredménnyel zárta a múlt évet. Közülük 91 hallgató (1960-ban 11 volt) népköztársasági ösztöndíjas, a társadalmi ösztöndíjak száma a hat évvel ezelőtti 89-ről 201-re emelkedett.

5 A hallgatók szociális támogatására jellemző, hogy míg több mint száza-

lékük (1572) teljes tandíjmentességet élvez, a „maximális” ötszáz forintos tandíjat is csak mindössze 59-en fizetik. Holott az elmúlt vizsgaidőszakot 245-en zárták elégséges és elégtelen eredménnyel).

6 Országos problémára figyelmeztetnek a legutóbbi felvételi adatai. 1960-ban a 381 első évfolyamos hallgató 47 százaléka (181) volt fizikai dolgozók gyermeke, 1966-ban 509 elsőévesből mindössze 193, azaz 37 százalék! Hat éve tizennégy százalék a mezőgazdaságban dolgozó szülők gyermeke — ma nyolc.

7 Hat hallgató jut egy oktatóra a tudományegyetemen. Az 1966—67-es tanévben az oktatói létszám 351. Tíz Kossuth-díjossal büszkélkedik az egyetem. A kilenc akadémikus mellett harminc oktató a tudományok doktora, hatvan pedig kandidátusi tudományos fokozatot ért el. Az 1960-as évtől kezdve az oktatók huszonnyolc százaléka valamely nyelvbirtokosa.

Egészségügyi szabadegyetem

A Szemészeti Klinika nagytermében, november 25-én megkezdődött a TIT tizenkét előadásból álló egészségügyi szabadegyetem. Az érdekes előadássorozat előadói nagyrészt a Szegedi Orvostudományi Egyetem professzorai lesznek. Az előadások az orvostudomány különböző ágaiból nyújtanak szemelvényeket a hallgatóknak, zömmel gyakorlati kérdéseket ismertetve. Az első előadás előtt dr. Ivánovics Györggyel, a Mikrobiológiai Intézet igazgatójával és dr. Obál Ferencel, az Élettani Intézet igazgatójával beszélgettünk az egészségügyi szabadegyetem lehetőségeiről és feladatáról.

— Nekem az az érzésem — mondotta Ivánovics professzor —, hogy a nagyközönség megfelelően felvilágosítva, különösen ha ezeket az előadásokat megfelelően kapcsoljuk össze, igen hasznos lehet nemcsak egyes személyekre, hanem egész egészségügyünkre nézve. Elyen említenem, hogy egy ilyen előadás, amit Boda Domokos professzor tart, s amelynek címe „Az élet első perceiben keletkező veszélyek és azok elhárítása”, — minden bizonnyal nagy érdeklődésre számíthat, hiszen a gyermek sorsáért mindenki aggódik. És ha tisztában van azzal, hogy a veszélyek elháríthatóak, az megnyugvást nyújt azokban a pillanatokban kritikusan percekben, amikor az ifjú anya újszülöttjének sorsáért aggódik. Természetesen nem hipochondereket kíván a TIT kiképezni, hanem olyan embereket, akik tudják, hogy mit jelent a betegség, hogy azzal törődni kell, s nem saját magunknak kell gondoskodnunk gyógyításáról.

— Mit jelent az egyetem szempontjából?

— Az orvostudományt egyetemmel ezzel a segítséggel is szolgálja egészségügyünk, amely egyik fontos feladata a közvetlen gyógyító és oktatási munkán kívül.

— Obál professzor úr mit tudna nekünk mondani az első előadásról?

Dr. Obál Ferenc professzor előadása közben

— Előadásom a címmel eltelten nem az élettani kutatás eredményeit, hanem újabb irányait ismerteti. Célok az, hogy a hallgatóság képet nyerjen a szervezetben uralkodó szervezeti mechanizmusok érvényesüléséről. Szeretném érzékeltetni, hogy a száz évvel ezelőtől divó reflex-elmélettel hogyan jutott el a tudomány a modern vizsgálatokig, a descartesi szökökút-hasonlatról az elektromos alkatrészekből álló készülékekkel való összehasonlításig.

— Mi a véleménye, mint első előadónak a sorozatról?

— Óriási jelentőséggel bír ez a sorozat az általános ismeret-színvonal és szemlélet kialakítása szempontjából. Az előadók és előadások modern természettudományos szemléletűek és úgy válogatták össze őket, hogy a szabadegyetem létezését képviselő szemléletet képviseljen.

Ivánovics professzor megnyitásával, Obál professzor előadásával megkezdődött a szabadegyetem. Értékes volt mind a megnyitó, mind az előadás. Csak a sok érdeklődő maradt el. Azok, akik előveteltem megvásárolták a bérleteket. Közük a védőnőképző intézet hallgatói.

Magyarországi ösbemutatókkal

Jelenkezett december elején a Tanárképző Főiskola irodalmi színpada. 3-án és 4-én este Pomezanski György rendezésében nagy sikerrel mutatták be Skeneser Williams jelenetét „Az eltiport petüniák eseme” című darabot, valamint a Pomezanski által dramatizált Irving Shaw művet „Zajok a nagyvárosban” címmel.

November közepén

egy hetet töltött Szegeden Alan C. Stevenson oxfordi orvosprofesszor. A WHO, a Nemzetközi Egészségügyi Szervezet instruktora a biológia genetikai kérdései iránt érdeklődve a dr. Kiszly György professzor által vezetett Biológiai Intézzel lépett összeköttetésbe.

A tavasszal

sorrakerülő Országos Tudományos Diákköri Konferencia még most vizsgaidőszak előtt is érezhető jótékony hatását. Szinte minden hét tartogat valamilyen izgalmas vitát a szabad csütörtök délutánra. Legutóbb a bölcsészettudományi karon a történelmi diákkör ülésén Novrák Éva „Hitler hatalomrajutásának visszhangja a magyar sajtóban” címmel olvasott fel referátumot. A konferens Czirkák József volt. Az orosz irodalmi diákkör napirendjén Saad József referátuma szerepelt „Az orosz problémája Csehoval” címmel.

Látogatást tett

december első napjaiban az Orvostudományi Egyetemen dr. Sztankov Razbojnikov a várnai egyetem belgyógyászati tanszékének professzora. A bolgár tudós, aki egyben az egyetem rektora is, megtekintette az I. és II. számú Belklinikákat.

A Bükk hegységbe

készülnek január végére a főiskola sportkedvelői. Január 23. és 30. között ez a hegység ad otthont az immár hagyományos sítábornak.

SZÉLRŐZSA Menekültek Kanadában

OKTÓBER ELEJÉN 150 diák találkozott titokban Kalifornia államban. Mindannyiuknak közös gondja volt: nem akartak eleget tenni a behívóparancsoknak, nem akartak Vietnamba menni. „Ha nem akarunk 5 évre börtönbe kerülni — tanácsolta egyikük — nincs más hátra, mint átmenni Kanadába. Onnan azonban nincs visszaút.”

Mégis az utóbbi két évben több mint 200 fiatal amerikai keresett menedéket Kanadában. Politikai menekültnek tekintik magukat, de a kormány szerint katonaszökevények és hazaárulók, akiket az ha az USA területére lépnek, 10 000 dolláros pénzbüntetéssel és öt évi börtönnel sújtanak.

George Purduenak (21 éves) sikerült átjutnia Kanadába. A határon azt mondta, hogy két hónapig a kanadai északot akarja tanulmányozni, de első útja Torontóban a Spadina Avenuera vezetett. A 658-as számú ház ott a következő feliratot viseli: SUPA. Student's Union for Peace Action (Ifjúsági Békésövegesség). A torontói egyetem diákjai ezen intézmény segítségével támogatják az USA-ból menekülteket. Szállást és ellátást biztosítanak nekik. Sőt még a jogi „fogásokról” is tájékoztatják a menekülteket, hogyan lehet tartózkodási engedélyhez jutni.

ANNAK ELLENÉRE, hogy az USA kormánya visszaköveteli „elvezett fiait” a harcmező számára. Kanada nem szolgáltatja ki a menekülteket. Az USA rosszindulatú sajtómagyarázatai szerint Kanada a „háborús szolgálatot megtagadóknak valóóság fészke.” De a portlandi 22 éves Dave Quentinnak, aki jelenleg kanadai lakos, más a véleménye. „Egyetlen értelmes ember sem hiheti el, amit Johnson a vietnami háborúról beszél. Az Egyesült Államok délkelet ázsiai hatalmi pozíciójának megtartására páncéltal és ágyút küld Vietnámba. De nem a vietnami népéért, hanem az emberek érzése számít.” Sz. L.